

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010213
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815010213.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiáša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.7.2017, v trestnej veci obžalovaného T. H. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných T. H. a Y. J. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad TopľouuHhHHHHhh sp. zn. 12T 103/2015 zo dňa 30.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine v časti týkajúcej sa skutku 1/, vo výroku o treste u oboch obžalovaných a vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému T. X..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaní:

1./ T. H., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom U., okr. T., prechodne bytom I. č. XXX, P., okr. P. nad O., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice,

2./ Y. J., nar. XX.XX.XXXX vo P. nad O., trvale bytom V. nad O., okr. P. nad O., t.č. od 14.01.2015 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice,

sú vinní , ž e

1./ dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 23:30 hod. v obci P., okr. P. nad O., spolu s ďalšou osobou po predchádzajúcej spoločnej dohode vošli cez neuzamknutú bráničku na riadne oplotený pozemok rodinného domu na I. ulici, označeného popisným číslom XXX/XX, kde na tomto dome obžalovaný T. H. rozbil sklenenú výplň okna a cez takto vzniknutý otvor vošli dnu do domu, kde v tom čase spal na posteli poškodený T. X., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorému pristúpil obžalovaný T. H., ktorý mu povedal slová, aby bol ticho, lebo ho zabije a potom mu perinou prikryl tvár, perinu držal, pritom mu prehľadával vrecká a z oblečenia odloženého pri posteli mu spolu s Y. J. ukradol hotovosť minimálne vo výške 70,- Eur, kde medzitým Y. J. spolu s ďalšou osobou ukradli mäsovú konzervu, jeden bochník chleba, jeden kus domácej klobásy, 6 ks špekáčok, jedno mlieko, 1 kg pomarančov, pričom týmto konaním bola spôsobená poškodenému škoda krádežou cca 76,86 Eur a škoda poškodením okna cca 50,- Eur, pričom poškodený neutrpel žiadne zranenie,

t e d a

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 1/ rozsudku

- spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci

- neoprávnene vnikli do obydlia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím a najmenej s dvoma osobami

č í m s p á c h a l i

obžalovaní T. H. a Y. J. v bode 1/ rozsudku

- spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1 Tr. zákona,

- spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Tr. zák. k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), Tr. zákona,

Za to a za trestné činy pod bodmi 2/,3/ napadnutého rozsudku im ukladá

1/ obž. T. H.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté

a/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.12.2014 sp.zn. 10 T 43/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.02.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h), m), § 36 písm. l), § 46, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.01.2015 sp. zn. 12 T 242/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa

17.01.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

2/ obž. Y. J.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté :

a/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 04.05.2015 sp.zn. 10 T 8/2015, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.5.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2015, ktorým bolo obžalovanému podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 147/2014 z 28.07.2014 súd považoval za dostatočný,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 28.07.2014 sp.zn. 12 T 147/2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.01.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený

na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá obžalovaným T. H. a Y. J. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. X., nar. XX.XX.XXXX vo P., trvale bytom P., I., okr. P., škodu vo výške 70,00 eur (sedemdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaných T. H. a Y. J. vinnými v bode 1/ rozsudku zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1,2 písm. d/ Tr. zák. a zo spolupáchateľstva zločinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Tr. zák. k § 194 ods. 1,2 písm. a/,c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku zo spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Tr. zák. k § 194 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zák. a zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obž.

T. H. v bode 3/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že

1./ dňa XX.XX.XXXX, v čase okolo 23:30 hod., v obci P., okr. P. nad O., spolu s ďalšou osobou po predchádzajúcej spoločnej dohode vošli cez neuzamknutú bráničku na riadne oplotený pozemok rodinného domu na I. ulici, označeného popisným číslom XXX/XX, kde na tomto dome obžalovaný T. H. rozbil sklenenú výplň okna a cez takto vzniknutý otvor vošli dnu do domu, kde v tom čase spal na posteli poškodený T. X., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorému pristúpil obžalovaný T. H., ktorý mu povedal slová, aby bol ticho, lebo ho zabije a potom mu perinou prikryl tvár, perinu držal, pritom mu prehľadával vrecká a z oblečenia odloženého pri posteli mu spolu s Y. J. ukradol hotovosť minimálne vo výške 70,- Eur, kde medzitým Y. J. spolu s ďalšou osobou ukradli mäsovú konzervu, jeden bochník chleba, jeden kus domácej klobásky, 6 ks špekáčok, jedno mlieko, 1 kg pomarančov, pričom týmto konaním bola spôsobená poškodenému škoda krádežou cca 76,86 Eur a škoda poškodením okna cca 50,- Eur, pričom poškodený neutrpel žiadne zranenie,

2./ obaja obžalovaní v čase okolo 04:00 hod. dňa XX.XX.XXXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vošli do dvora rodinného domu č. XXX na V. ulici v obci P., okr. P. nad O., následne v prednej časti rodinného domu, zo striešky nad vchodom do suterénu rodinného domu, rozbili sklenenú výplň na okne chodby, cez ktoré vošli dnu, kde z jednej z miestností odcudzili 280,- Eur, následne po vyrušení páchatel'ov T. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý spal, ho obžalovaný T. H. napadol rukami a to takým spôsobom, že ho chytil za krk a košeľu pod krkom a začal s ním lomcovať a následne ho rukou udrel do oblasti hrudníka, následkom čoho spadol na zem, pričom páchatelia využili tento moment, z miesta činu utiekli, čím takto svojím konaním spôsobili pre T. L. odcudzením finančnej hotovosti škodu najmenej vo výške 280,-Eur, škodu rozbitím sklenenej výplne okna vo výške 50,- Eur,

obžalovaný T. H.

3./ dňa XX.XX.XXXX, v čase o 17:00 hod., v predajni OD X. na V. ulici č. XX vo P. nad O., odcudzil tvarohový závin v hodnote X,XX Q., ktorý si vložil pod bundu a následne s ním prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplattenia, pričom bol prichytený pracovníkom bezpečnostnej služby, čím svojím konaním spôsobil pre spoločnosť X., s.r.o., X. XX/X, 821 02 X., škodu krádežou v výške 1,49 Eur a skutok spáchal aj napriek tomu, že dňa 22.03.2014, v čase o 11:00 hod., z oploteného pozemku rodinného domu č. XX na G. ulici vo P. nad O. obžalovaný odcudzil 2 ks lešenárskych rúr o dĺžke 4 m, 1 ks lešenárskej rúry o dĺžke 2 m a kovový rám okna nevyčíslenej hodnoty, za čo bol na mieste postihnutý privolanou hliadkou Obvodného oddelenia PZ vo Vranove nad Topľou uložením blokovej pokuty vo výške 30,- Eur, o čom mu bolo vydané rozhodnutie, ktorým je blok na pokutu nezaplattenú na mieste, ev. č. 17073566.

Za to im súd uložil:

obžalovanému T. H. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1,2, § 38 ods. 5 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 9 mesiacov, pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.12.2014 sp. zn. 10T 43/2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 1, § 38 ods. 2,4, § 37 písm. h/,m/, § 36 písm. l/, § 46, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.01.2015 sp.zn. 12 T 242/2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obž. Y. J. § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1,2, § 38 ods. 5 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov, pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 4.5.2015 sp. zn. 10T 8/2015, ktorým bolo obžalovanému podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 147/2014 z 28.07.2014 považoval za dostatočný, ako aj právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 28.7.2014 sp.zn. 12 T 147/2014, ktorým bolo obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným T. H. a Y. J. povinnosť nahradiť škodu spoločne a nerozdielne poškodenému T. X., nar. XX.XX.XXXX vo P., trvale bytom P., I. XXX/XX vo výške 70,- eur, zároveň obžalovaných z titulu nároku na náhradu škody zaviazal, aby spoločne a nerozdielne zaplatili poškodenému T. L. škodu vo výške 300,- eur.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní, a to ihneď po vyhlásení rozsudku, ako aj jeho odôvodnení, odvolania, ktoré aj dodatočne prostredníctvom obhajcovi písomne odôvodnili. Odvolanie podali obaja obžalovaní proti výroku o vine v bode 1/ a proti výroku o treste.

Obž. T. H. v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu uviedol, že s týmto rozsudkom nesúhlasí, pretože je nezákonný. Prvostupňový súd nezohľadnil nové skutkové zistenia na hlavnom pojednávaní, kde bolo bezpečne preukázané, že v čase, keď oni traja vošli do domu poškodeného T. X. vo P., okrem dvoch obžalovaných aj obž. P., boli presvedčení, že v dome sa nikto nenachádza, že dom je opustený, čomu nasvedčovalo aj to, že keď rozbili sklo na okne, nikto nereagoval. Po vojení do miestnosti, v ktorej spal poškodený, sa chvíľu pohybovali tak, že nikoho nepočuli dýchať, resp. chrápať, takže všetko nasvedčovalo tomu, že v miestnosti nikto nie je. Až neskôr sa poškodený ozval a pýtal sa, čo tam robia. Povedal mu, že nech je ticho, že za chvíľu odíde. Bolo bezpečne preukázané, že v ruke nedržel žiaden nôž, oproti predchádzajúcim tvrdeniam. Bolo preukázané, že išlo iba o tvrdenie poškodeného, ktorý si pamätal, že mal v domácnosti nôž s červenou rúčkou, avšak obžalovaný tento nôž nevidel, ani v ruke nedržel. V miestnosti bola tma, teda tvrdenie poškodeného, že mal v ruke nôž, sa ukázalo ako tendenčné, nepravdivé, so snahou poškodiť im, pričom aj počas dokazovania poškodený sústavne vykrikoval, aby ich zavreli, aby z basy už nikdy nevyšli. V osobe poškodeného ide o nedôveryhodnú osobu vzhľadom na jeho závislosť na alkohole. Oni do domu poškodeného išli kradnúť, teda zobrať si vopred ešte neznáme veci, nemali úmysel útočiť na osobu, ale na veci. Na poškodeného nevykonali žiaden útok, nikto sa poškodenému nevyhrážal, ani fyzicky, či verbálne naňho neútočil, preto je toho názoru, že násilie proti osobe v rozsahu požadovanom na spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zák. v tomto prípade preukázané nebolo. Rozsudok prvostupňového súdu považuje za nepreskúmateľný, lebo nie je zrejmé z akých dôvodov súd pri ustálení viny konanie obž. H. kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d/ Tr. zák. Taktiež chýba naplnenie pojmového znaku skutkovej podstaty lúpeže po subjektívnej stránke, keďže obžalovaní mali úmysel iba kradnúť, nie lupiť. Po objektívnej stránke chýba spojitosť medzi odcudzenými vecami a násilím, keďže bolo preukázané, že veci brali spontánne, bez vyvinutia čo najmenšieho, teda žiadneho

násilia. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 1/ a aby vec kvalifikoval ako spolupáchatelstvo prečinu krádeže a uložil im primeraný trest, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obž. Y. J. v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu namietal, že súd prvého stupňa pochybil pri rozhodovaní o vine, pretože použil nesprávnu kvalifikáciu trestného činu a takto ukladal trest v sadzbe, ktorá je nesprávne použitá. Súd prvého stupňa uviedol dôvody svojho rozhodnutia rozsiahlo a podrobne, nepreskúmateľnosť mu nevyčíta, pretože sa dá zistiť prečo súd tak rozhodol, avšak namieta, že v úvahách prvostupňového súdu je niekoľko chybných častí, ktoré nie sú pravdivé ani logické a tieto závery vyvracajú závery o spáchaní lúpeže obžalovanými v bode 1/ obžaloby. Prvostupňový súd uviedol, že poškodený X. mal vidieť ako jeden páchatel', podľa súdu T. H., urobil rukou gesto podrezania krku a súd uviedol, že tohto sa poškodený mal zľaknúť. Lenže na inom mieste súd uviedol, že bolo preukázané, že skutok sa stal hlboko v noci, v dome bola úplná tma, páchatelia si svietili malým svetielkom na zapaľovači, poškodený spal a zobudil sa, bol rozospatý, nezorientovaný a bol opitý. Poškodený preto žiadne takéto gesto páchatel'a nemohol vidieť, na inom mieste súd prvého stupňa uvádza, že v izbe bola tma a nemohol poškodený vidieť nožik s červenou rúčkou, pretože červená nie je reflexná farba. Ak bola v izbe tma, je zrejmé, že poškodený si toto gesto vymyslel, o žiadnom geste páchatelia nehovorili. Poškodenému povedali, aby bol ticho. Poškodený T. X. je pre obhajobu nedôveryhodný, na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 19.10.2016 sa správal neprímerane, veľmi žoviálne, vykrikoval, pričom do pojednávacej miestnosti bol privolaný príslušník ZVJS, aby upokojil poškodeného. Výpovede poškodeného si odporujú, keď odlišne popisuje priebeh deja a rozsah vecí, ktoré mu boli odcudzené páchatel'mi. Menil aj výšku peňazí, ktoré mu mali zmiznúť, menil aj miesto, kde mal mať tieto peniaze uložené. Poškodený si z uvedeného dňa nepamätá vôbec nič a obsah výpovede si sám domyslel. Sám poškodený na hlavnom pojednávaní uvádzal, že je starý a hlúpy a už si nepamätá ani to, čo jedol včera. Má veľké problémy s pamäťou, je dezorientovaný, taktiež poukázal na to, že po skutku, po tom, čo mali páchatelia odísť, poškodený neurobil nič, ostal spať, nešiel volať ani na pomoc, ani políciu, pretože bol opitý a vôbec nevnímal, čo sa okolo neho dialo. To je, podľa obžalovaného, dôkaz toho, že sa lúpež nestala, ale stala sa len krádež vlámaním. Súd prvého stupňa chce podľa názoru obhajoby poškodeného ospravedlniť a uvádza, že základné okolnosti si pamätá, podľa obhajoby si nepamätá vôbec nič, len hrá divadlo pred súdom a chce za každú cenu zaujať. Obžalovaný J. sa ku skutku priznal aj pod bodom 1/ obžaloby, ale len ku krádeži, pretože žiaden nôž voči poškodenému použitý nebol, ako to správne zistil súd prvého stupňa. Súdom prvého stupňa použitá konštrukcia o násilí použitom na poškodenom nie je preukázaná, okrem výpovede poškodeného, žiadnym iným dôkazom. Ak prvostupňový súd vyhodnotil, že poškodený nehovorí pravdu, pokiaľ ide o použitie noža v rukách páchatel'a, prečo prvostupňový súd uveril poškodenému v tom, že dostal nejaké údery do chrbta, ak predtým o tom nehovoril. Na toto rozhodnutie a záver súdu prvého stupňa nie je k dispozícii žiaden iný doplňujúci dôkaz, iba výpoveď samotného poškodeného, ktorého výpoveď, podľa obhajoby, má nulovú výpovednú hodnotu. Obžalovaný J. zotrval na svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní, aj po zrušení prvého rozsudku súdu prvého stupňa, priznal sa ku krádeži a nie ku lúpeži. Z tohto dôvodu navrhol, aby mu bol uložený aj iný trest. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe odvolania podaného oprávnenými osobami včas preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú čiastočne dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné.

Vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodom 2/ pôvodnej obžaloby, ako aj 3/ urobili obžalovaní vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie o vine prijal. Dokazovanie k otázke viny bolo na okresnom súde vykonané len vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/. Pôvodne bola obžalobou v bode 1/ stíhaná spolu s obž. T. H. a obž. Y. J. aj obž. Y. P., ktorú prvostupňový súd vylúčil

zo spoločného konania na samostatné konanie uznesením na hlavnom pojednávaní dňa 27.7.2016. K tomu krajský súd poznamenáva, že túto procesnú situáciu, keď obž. P. sa stala pre pobyt na neznámom mieste nedostupná, bolo možné vyriešiť aj vydaním príkazu na zatknutie a začatím konania proti ušlému, čím by bolo možné použiť ako zákonné dôkazy aj výpovede Y. P. z prípravného konania v čase pred tým, než mali obžalovaní ustanoveného spoločného obhajcu. Vylúčením tejto obžalovanej zo spoločného konania nebolo možné čítať jej výpovede z prípravného konania v postavení obvinenej.

V bode 1/ bolo obžalovaným obžalobou kladené za vinu, že sa dopustili spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1,2 písm. c/,d/ Tr. zák., teda, že spoločným konaním proti pošk. T. X. použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a takýto čin spáchali so zbraňou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, ako aj bolo kvalifikované ich konanie ako spolupáchateľstvo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a/,c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., teda že neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania násilím a najmenej s dvoma osobami voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Pôvodne teda obžalovaným bolo kladné za vinu, že obž. T. H. mal zo stola v izbe, kde spal poškodený, zobrať kuchynský nôž a povedať poškodenému T. X. slová, aby bol ticho, lebo ho zabije, potom mu mal prikryť perinou tvár, perinu mal držať, pritom mal prehľadávať vrecká z oblečenia odloženého pri posteli, spolu s obž. Y. J. mal ukradnúť hotovosť 70,- eur, kde medzitým Y. J. s Y. P. mali ukradnúť mäsovú konzervu, jeden bochník chleba, Xks domácej klobásy, 6ks špekáčiek, 1 mlieko, 1kg pomarančov, pričom týmto konaním mala byť spôsobená poškodenému krádežou škoda vo výške 76,86 eur a poškodením okna asi 50,- eur.

Obžalovaní tak T. H., ako aj Y. J. priznali, že sa v čase a na mieste činu uvedeného pod bodom 1/ napadnutého rozsudku nachádzali, keď obž. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bola práve obž. P., ktorá im navrhla, aby išli do rodinného domu, v ktorom býva starý pán, ktorý je na dôchodku a ktorý si rád vypije. Teda nie je pravdou, že obžalovaní nevedeli, že dom je obývaný. Ďalej obž. H. uviedol, že dom zvonku vyzeral akoby v ňom nikto nebýval, obž. P. im hovorila, že poškodený niekedy nie je doma. On (obž. H.) rozbil sklenú výplň a cez okno potom vošli všetci traja dnu do domu, kde prehľadávali izby, prišli do izby, kde ležal pošk. X. na posteli, ktorý sa zobudil. Obžalovaný H. uviedol, že poškodenému povedal „nič ti starý neurobíme a ideme preč“ a prikryl ho perinou. Následne prehľadal veci, ktoré mal prevesené, pričom našiel drobné mince v sume 10,- eur, poškodeného samotného neprehľadal. Nikto sa poškodenému žiadnym spôsobom nevyhrážal, svietil zapaľovačom, ktorý na jednej strane má malé svetielko, v ruke nemal žiaden nôž. Dom bol osvetlený aj verejným osvetlením zvonku. Poškodený X. sa zobudil až neskôr, až po všetkom, keď už boli skoro vonku.

Obž. Y. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bola obž. P., ktorá im navrhla, že môžu ísť do jedného T., že je to starý pán, ktorý má palicu, preto si obžalovaný myslel, že tento pán berie dôchodok. Obžalovaná im ešte povedala, že poškodený si rád vypije. Povedala im, že sa uňho dá niečo ukradnúť, a to nejaké jedlo, ako aj peniaze. V prvej izbe nebolo nič, v druhej izbe boli potraviny. Poškodený X. sa zobudil až na záver, keď už skoro išli preč. Obž. H. mu povedal, aby bol ticho a dal na poškodeného perinu. Obž. H. prehľadal bundy na vešiaku, odkiaľ zobral 70,- eur a prehľadal aj nohavice. Obž. H. poškodeného prikryl perinou po krk, aby nekričal, a to v čase, keď už odchádzali preč. Obž. H. nemal v ruke nôž. Obž. J. uviedol, že T. H. zobral z rodinného domu poškodeného X. 70,- eur a z toho dal obžalovanej P. 9,- eur. Po poukázaní na rozpor, keď v prípravnom konaní uviedol, že obž. H. mal v ruke nožík, uviedol, že na políciu si to vymyslel, aby ho pustili na slobodu.

Zo spáchania skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku boli však obaja obžalovaní usvedčení výpoveďou svedka poškodeného T. X., ktorý jednoznačne tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom uviedol, že najmenej traja páchatelia, ktorí medzi sebou rozprávali po rómsky počas toho ako on spal, boli v jeho dome, keď sa prebudil na posteli, jeden z nich mal nožík a povedal mu, aby bol ticho, prikryl ho perinou a počas toho ho okradli, pričom mu odcudzili jedlo a peniaze, na hlavnom pojednávaní uviedol, že 170,- eur. Poškodený X. priznal, že bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu.

Pokiaľ ide o vierohodnosť svedka - poškodeného T. X., tento bol vyšetrený znalkyňou z odboru psychológia, ktorá konštatovala, že u poškodeného X. ide o jednoduchú, málo štruktúrovanú, deprovanú a degradovanú osobnosť v dôsledku dlhodobého užívania alkoholu. V hrubej časovej a obsahovej línii však poškodený dokáže prežiť skutočnosti pomerne dobre reprodukovať, jeho všeobecná hodnovernosť osobnosti je znížená práve v dôsledku dlhobodej závislosti na alkohole, avšak v rámci

špecifickej vierohodnosti u svedka znalkyňa nezistila skresľovanie skutočnosti, prežitú udalosť dokáže popisovať v rámci toho, ako ich subjektívne vnímal v hrubej obsahovej a časovej osi dostatočne hodnoverne.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom krajský súd dospel k záveru, že obžalovaní sa v bode 1/ napadnutého rozsudku jednoznačne dopustili spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Tr. zák. k § 194 ods. 1,2 písm. a/,c/ Tr. zák. Na rozdiel od súdu prvého stupňa však krajský súd nekvalifikoval konanie obžalovaných aj ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., teda že tento bol spôsobený voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Nepochybne bolo preukázané, že poškodený T. je osobou staršou ako 60 rokov, taktiež výpoveďami obžalovaných J. aj H. bolo jednoznačne preukázané, že vopred od obžalovanej P. vedeli, že ide v prípade obžalovaného o staršieho človeka, ktorý poberá dôchodok, avšak krajský súd opakovane upriamuje pozornosť v rozhodnutiach tak orgánom činným v trestnom konaní, ako aj prvostupňovým súdom na ust. § 139 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenie odseku 1 (§ 139) sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Ust. § 139 ods. 1 Tr. zák. definuje, čo sa rozumie pod pojmom chránená osoba, ktorou je aj osoba vyššieho veku, prípadne chorá osoba. Skutočnosť, že poškodená osoba je chránená osoba, nepostačí pre kvalifikáciu trestného činu ako činu spáchaného na chránenej osobe, v skutku musí byť výslovne uvedené a vykonaným dokazovaním musí byť jednoznačne preukázané, že skutok bol spáchaný v súvislosti s týmto postavením tejto osoby, teda v súvislosti s tým, že je niekto staršou osobou, aby si tým uľahčil spáchanie trestného činu. V danej trestnej veci takáto skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vekom poškodeného zo skutku obžaloby ani z rozsudku súdu prvého stupňa neplynie, v tomto smere nebolo vykonané ani dokazovanie, a preto nebolo možné ani skutok kvalifikovať ako zločin podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Pokiaľ tak prvostupňový súd urobil, pochybil, preto toto pochybenie krajský súd napravil.

Pokiaľ ide o kvalifikáciu konania obžalovaných vo vzťahu k odcudzeniu vecí, pokiaľ títo namietali, že oni išli len odcudziť veci a nie použiť násilie, jednoznačne výpoveďou poškodeného bolo preukázané, že obžalovaní použili násilie pred tým a počas toho, ako sa zmocňovali vecí poškodeného. Toto potvrdil nielen poškodený, ale v prípravnom konaní toto jednoznačne potvrdil aj obž. Y. J.. Keďže prvostupňový súd vypustil právnu kvalifikáciu spáchania lúpeže so zbraňou a ponechal len kvalifikáciu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., teda že obžalovaní použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taktiež kvalifikoval konanie obžalovaných podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., že takýto čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, tu opätovne krajský súd vypustil kvalifikáciu podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pretože v skutku napadnutého rozsudku (a ani v obžalobe) nie je uvedené, že sa takéhoto konania obžalovaní dopustili v súvislosti s vekom, nestačí uviesť len, že poškodená osoba s poukazom na § 139 ods. 2 Tr. zák. bola osobou vyššieho veku, v skutku musí byť výslovne uvedené, že skutok bol spáchaný práve preto, že poškodený je osobou vyššieho veku. V tomto smere musí byť aj vykonané dokazovanie.

Ak ide o námietky obhajoby, že konanie páchatel'ov malo byť kvalifikované ako trestný čin krádeže, tu krajský súd poznamenáva, že paradoxne v tomto prípade, pokiaľ by nebolo preukázané, že obžalovaní použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ale iba sa zmocnili, teda privlastnili si cudzie veci, veci poškodeného X., v tomto prípade by v skutku 1/ a 2/ obžaloby išlo o pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,4 písm. b/ Tr. zák. a v takom prípade by obžalovaným bolo možné ukladať trest odňatia slobody vo výmere od troch do desiatich rokov, čiže by sa obžalovaní dostali do nepriaznivejšieho postavenia ako tomu bolo v prípade kvalifikovania skutku ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v bode 1/ rozsudku.

Krajský súd uzatvára, že prvostupňový súd pochybil pri právnej kvalifikácii skutku v bode 1/ rozsudku, keď tento kvalifikoval podľa § 188 ods. 1,2 písm. d/ Tr. zák., tu krajský súd konštatuje, že neboli naplnené pojmové znaky zločinu lúpeže aj podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a taktiež pochybil pokiaľ kvalifikoval konanie páchatel'ov aj ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Tieto pochybenia prvostupňového súdu krajský súd potom musel napraviť, preto rozsudok v otázke viny vo vzťahu k bodu 1/ rozsudku zrušil a sám vo veci rozhodol. Keďže došlo k zmene právnej kvalifikácie, v dôsledku toho došlo aj k zmene vo výroku o vine, potom krajský súd zmenil aj výrok o treste u oboch obžalovaných a týmto ukladal trest podľa najprísnejšieho trestného činu, čiže podľa ustanovenia upravujúceho tresty, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorý umožňuje páchatel'om uložiť trest odňatia slobody od 3 do 8 rokov, pričom v prípade oboch obžalovaných, ako to správne prvostupňový

súd konštatoval, bolo namieste použiť ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože títo sa opätovne dopustili zločinu, a po takejto úprave bolo možné obžalovaným uložiť trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby od 5 rokov a 6 mesiacov. Za takejto situácie, poukazujúc na to, že u obž. T. H. ide o osobu, ktorá má v registri trestov 15 záznamov, mu krajský súd uložil trest odňatia slobody nad takto stanovenou hranicou trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže už v posledných desiatich rokoch pred týmto odsúdením vo výkone trestu bol. Taktiež bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody tak, ako to aj prvostupňový súd správne uložil.

Pokiaľ ide o obž. Y. J., tento má v registri trestov doposiaľ tri záznamy, pričom vo výkone trestu ešte nebol, preto mu krajský súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šiestich rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výrokov o treste, vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest zhodne s tým, ako správne uložil prvostupňový súd. Krajský súd zopakoval aj výrok prvostupňového súdu o škode vo vzťahu k poškodenému T. X., keďže tým, že bol krajským súdom zrušený výrok o vine, ako aj treste, bolo opätovne potrebné rozhodnúť aj o riadne uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody.

Pokiaľ ide o otázku viny vo vzťahu k bodu 2/ a 3/ rozsudku, ako aj otázku rozhodnutia o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému T. L., tieto výroky rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou rozsudkom krajského súdu zostali nezmenené a platia tak, ako tento rozsudok vyhlásil súd prvého stupňa.

Na základe uvedeného potom na podklade odvolaní podaných obžalovanými T. H. a Y. J. bolo potrebné napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušiť vo výroku o vine v časti týkajúcej sa skutku 1/, vo výroku o treste u oboch obžalovaných a vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému T. X..

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.